

valg og til aktivt at deltage i den her debat, som vi har i dag, og som jeg håber vi får flere af.

Vi ønsker et velfærdssamfund, der også i år 2025 er kendetegnet ved høj beskæftigelse, vækst og velfærd, et velfærdssamfund, hvor der fortsat vil være råd til gode skoler, et godt sundhedsvæsen og en værdig ældreforsorg. Men den fremtidsforsikring er ikke gratis, den kræver handling. Med et godt konservativt udtryk er vi parate til at forandre for at bevare.

EU's økonomikommissær har for nylig i forbindelse med en nedskrivning af hans forventninger til økonomierne bl.a. sagt: Europas gamle økonomier mister deres konkurrenceevne på grund af manglende vilje til at reformere pensions- og velfærdssystemerne.

Det har vi vilje til ikke skal være tilfældet i Danmark. Der er i og for sig ikke noget nyt i vores, den konservative, opfattelse. Vi har i en år-række og senest i valgkampen stået fast på behovet for reformer. Vi er også i den sammenhæng kommet med en række forslag, og jeg vil komme ind på nogle af dem.

I hele diskussionen om den fremtidige velfærd har mange peget på efterlønsordningen og dens fremtid som centralt element. Vi står nemlig over for den helt uomgængelige udfordring, at der i fremtiden vil være flere uden for arbejdsstyrken og færre i arbejdsstyrken. Velfærdskommissionen forventer rent faktisk en befolkningsudvikling, der medfører et fald i arbejdsstyrken på over 330.000 personer fra 2021 til 2041 og i de følgende 40 år derefter et yderligere fald på 215.000 personer. Det svarer faktisk til flere personer, end der bor i Næstved, Holstebro, Midelfart, Frederikshavn, Sønderborg, Nyborg og Rønne – bare for at sætte det lidt i relief.

Med en sådan udsigt til mangel på arbejdskraft er det helt, helt forkert at fortsætte med at belønne raske og dygtige mennesker for at forlade arbejdsmarkedet. Vi Konservative har derfor som en mulighed foreslået, at den nuværende efterlønsordning i løbet af en 10-15-årig periode omlægges til en særlig seniorydelse målrettet seniorer, der er mellem 60 og 65 år, og det er en forudsætning, at de er fysisk eller psykisk nedslidte.

Der vil også i fremtiden være mennesker, som gennem et langt arbejdsliv har slidt og slæbt, og som allerede som 60-årige er nedslidte. Det er nok ikke typisk en advokat, en præst eller en kontorchef, men tænk i stedet på murerarbejdsmanden og renovationsarbejderen, som gennem et langt liv har haft tunge løft, der har slidt på

armene og benene, tænk på pædagogen eller fængselsbetjenten, som har haft et stort ansvar for andre mennesker, et ansvar, som gennem årene har tæret på kræfterne rent psykisk.

De mennesker, der er nedslidte, og det er vigtigt at understrege, skal også fremover have mulighed for at kunne trække sig tilbage lidt tidligere end andre, og ændringen af efterlønsordningen skal ikke ske over én nat. Det er vigtigt at understrege, at grundlæggende begrænsninger i efterlønsordningen først skal have fuld virkning efter en cirka 15-årig periode.

Det betyder, som jeg ser det, at alle over 50 år fortsat kan regne med at gå på efterløn som 60-årige, altså som vi har det i dag, mens de 45-50-årige først kan komme på efterløn, når de er 62 år. De, der er under 45 år i dag, må regne med at blive visiteret, medmindre de selv har sparet op til at kunne forlade arbejdsmarkedet.

Men lad mig slå helt fast, at de, der har indbetalt til en efterlønsordning, og som ikke får det, fordi de i dag er under 45 år, vil få deres indbetaling tilbagebetalt. Alt andet vil efter min opfattelse være ekspropriation.

Nogle mener, at efterlønsordningen er nødvendig for at afhjælpe ledigheden blandt seniorer, men det er en forfejlet betragtning, vil jeg gerne sige til hr. Bjarne Laustsen. Under de seneste års lavkonjunktur er ledigheden nemlig steget og naturligvis også blandt seniorer. Seniorer har ikke en større sandsynlighed for at blive ledige end yngre, men de har sværere ved at komme i beskæftigelse, når de først er blevet ledige. Og det skyldes bl.a. efterlønsordningen.

Kl. 15.45

Når der ikke er ret lang tid til, at man kan trække sig tilbage, så bliver det mere usikkert for en virksomhed at investere i oplæring af en medarbejder, og det bliver derfor også vanskeligt for seniorer at få et arbejde. De har måske heller ikke selv den samme motivation til at søge. Efterlønsordningen hæmmer derfor kort og godt seniorers mulighed for at blive på arbejdsmarkedet, og også af den grund er det gavnligt at få den diskuteret.

Vi Konservative er fuldstændig åbne over for den fremtidige diskussion af efterlønnens fremtid. Vi ser frem til Velfærdskommissionens anbefalinger og håber, at alle ansvarlige partier vil deltage i diskussionen, herunder om efterlønnens fremtid.

Jeg finder det væsentligt at understrege, at vi ikke er religiøse med hensyn til, hvorledes velfærdsreformerne gennemføres, men vi finder